

Strong City: Isprăvile diavolului continuă

5 mai 2008

Gili Cârstea

Dumnezeu a oferit elemente precise de identificare a direcției către care va înainta solia îngerului al treilea, astfel ca cercetătorii ei să nu piardă cărarea. Unul dintre aceste elemente de identificare se găsește în următorul pasaj:

„Ca ambasadori ai lui Hristos, ei trebuie să cerceteze Scripturile în căutarea adevărilor ascunse sub gunoiul erorilor; și fiecare rază de lumină primită trebuie comunicată altora. Un singur interes va predomina, un singur subiect le va înghiți pe toate celelalte: Domnul, neprihănirea noastră” (SD 259).

Că „Domnul, neprihănirea noastră” va fi laitmotivul ultimei generații este confirmat prin Ieremia: „În zilele acelea, Iuda va fi mântuit, și Ierusalimul va locui în liniște. Și iată cum Îl vor numi: „Domnul, neprihănirea noastră”” (Ier 33:16).

Noile raze de lumină venite în 1888 la acest subiect au fost numite generic „Neprihănirea lui Hristos în legătură cu legea,” și ele descopereau adevărurile „rămase ascunse și neînțelese” de la ziua Cincizecimii. Caracterul nonviolent al lui Dumnezeu, Ziua Ispășirii pentru ultima generație, părtășia de natură divină, eliberarea de păcat a poporului lui Dumnezeu și sigilarea înainte de închiderea harului, nunta Mielului – toate aceste elemente vitale ale soliei decurgeau din solia neprihănirii lui Hristos în legătură cu legea.

Vrăjmașul lui Dumnezeu știe bine ce impact devastator pot avea aceste raze de lumină asupra împărăției lui, dacă poporul lui Dumnezeu le înțelege și le acceptă.

Iar pentru cei care sunt cunoscători ai „isprăvilor lui trecute,” este clar că el nu va lăsa neatacat acest domeniu vital.

După 1888, știind bine că solia lui Dumnezeu a fost respinsă iar Duhul Sfânt S-a retras, el a profitat de situație spre a arunca cu noroi în solie sau în purtătorii ei. Vă amintiți de erezia holy flesh sau de criza panteistă [aici].

Recent mă întrebam care va fi următoarea lui „ispravă” în denigrarea celei mai periculoase solii, așa cum este neprihănirea lui Hristos, pentru guvernarea lui.

Zilele trecute am avut ocazia să „admir” una dintre ultimele lui isprăvi, croită să arunce lăturile spurcate ale fărădelegii chiar asupra subiectelor de maximă

importanță ale timpului prezent, cum sunt sanctuarul, nunta Mielului și părtășia cu natura divină.

BBC [aici] și National Geographic [aici] au prezentat recent reportaje despre un nou Mesia și grupul lui de susținere. Discovery Channel urmează să preia curând subiectul, iar situl cultului abundă în informații [aici].

Se numește pe sine Michael Travesser, întruparea lui Mesia Michael. Numele lui este Wayne Bent, și, așa cum cred că vă așteptați, este fost pastor adventist. Împreună cu un grup de foști adventiști, el s-a retras la o fermă din New Mexico, pe care o numesc Strong City, așteptând sfârșitul lumii. El, ca mulți alții, a recalculat perioada profetică a celor 2300 de seri și dimineți, și a ajuns la concluzia că sfârșitul lumii trebuie să aibă loc pe 31 octombrie 2007. (L-a recalculat pentru 15 decembrie 2007, iar acum se pare că a renunțat).

Cu șapte ani înainte de această dată finală, Wayne Bent alias Michael Travesser a aflat de la „Tatăl” că Michael, adică Mesia, a intrat în trupul lui, că s-a identificat perfect cu el, și că acum a devenit mântuitorul lumii. El este împlinirea făgăduinței despre a doua venire, iar ceea ce urmează este faza finală a plăgilor și sfârșitul lumii pentru cei care nu-l acceptă pe el ca Mesia.

Vă dați seama că noi nu ne-am ocupa cu asemenea nimicuri, dacă ceea ce susțin, practică și propovăduiesc acești oameni, nu ar avea o strânsă legătură cu sanctuarul și lucrarea finală de ispășire ce urmează să aibă loc pentru poporul lui Dumnezeu.

Pastorul Wyne Bent a fost botezat în Biserica Baptistă, dar la câțiva ani a început să audă o voce repetând cu insistență: „Părăsește biserica.” Vocea l-a condus la Biserica Adventistă, unde a absolvit colegiul La Sierra, apoi Loma Linda University pentru masterat. Timp de șase ani este pastorul comunității adventiste Colton, apoi începe o lucrare independentă, numită Life Supports Seminars.

Nu după mult timp, împreună cu susținătorii lui, părăsește biserica și înființează comunitatea „The Lord Our Righteousness” („Domnul neprihănirea noastră”). Acum începeți să înțelegeți de ce mă interesează acest caz.

Oamenii au pornit alături de pastorul lor deoarece acesta promitea, atenție, eliberarea de păcat și salvarea de la distrugere iminentă a planetei.

Așa cum am spus, omul este înștiințat de „Tatăl” (ei nu spun niciodată „Dumnezeu”) că Mesia S-a metamorfozat în trupul lui, și că acum este părtăș de natură divină. Dar nu numai atât. Luminat de sus, el anunță pe membrii comunității că ei sunt chemați la o misiune înaltă, și anume la realizarea nunții. Cum? Unindu-se cu el. În timpul predicii i-a întrebat pur și simplu: „Vreți să vă căsătoriți cu mine?” Oamenii nu au înțeles mare lucru, bănuind că vorbește metaforic. Dar s-au înșelat. Mesia al lor nu folosea metafore, el chiar la ceva cât se poate de literal se gândea.

Suportul biblic? Simplu și clar. Isaia 4:1, dar luat cât se poate de literal: „Șapte femei vor apuca în ziua aceea un singur bărbat, și vor zice: ,Vom mânca pâinea noastră înșine, și ne vom îmbrăca în hainele noastre înșine; numai fă-ne să-ți purtăm numele, și ia ocară de peste noi!’” (Isa 4:1).

Bărbatul este el însuși, adică Hristos care locuiește în el, și profetia cere ca șapte femei virgine să se roage de el desperate să devină miresele lui. Așa că s-au găsit șapte fecioare, care au trecut prin ceremonia de curățire, stând dezbrăcate în patul lui Michael Mesia. Ele au sarcina să verse cele șapte urgii, plăgile lui Dumnezeu, peste pământ. Ceea ce au și făcut.

Dar înainte de acest ritual dezgustător a avut loc o altă ceremonie majoră. Sub presiunea „Tatălui,” și împotriva voinței lui, Mesia avea nevoie de doi martori pentru mesianitatea lui, o confirmare divină că el este ceea ce pretinde. Cei doi martori (referire la expresia din Apocalips) nu puteau fi decât femei, cu care divinitatea din el să se unească. Nunta trebuia să se „consume” cu cei doi martori, dar totul trebuia să se desfășoare sub călăuzirea divină. Adică ele trebuiau să vină la el și să ceară acest lucru insistent, ca o dovadă că nu el a dorit acest lucru, ci a fost impus de cer.

Așa s-a și întâmplat. Doamnele respective, căsătorite, au început să simtă o dorință puternică de a primi în ele natura divină care locuia în pastorul devenit Mesia. Dorința a crescut până când nu a mai putut fi oprită. Au venit, plângând și rugându-se la fereastra lui Michael, cerând să participe la „consumarea” nunții. În termenii noștri păcătoși, „consumarea” este actul sexual.

Acesta a fost semnul divin că nunta trebuie să aibă loc. Michael s-a culcat cu femeile, apoi a anunțat comunitatea că și ei sunt părtași la nuntă, pe baza consimțământului și aprobării pe care i-o oferă ei prin prezența lor acolo.

Dar nu, să nu vă imaginați că femeile au divorțat și s-au căsătorit cu Michael. Ele au rămas alături de soții lor, dar cu Michael practică doar „consumarea” nunții Mielului.

Vă putea trece prin cap o mai mare batjocorire a importanței lucrării pe care Domnul Hristos urmează să o facă în curând cu poporul Său? Observați la ce scufundare în mocirlă te poate duce Satana atunci când nu înțelegi limbajul metaforic al Scripturii? Dar nu s-a terminat.

Curând „Tatăl” a început să facă presiuni asupra „fiului” său. Deși pastorul nostru devenit Mesia își propusese la început să respecte regula strictă: „Oricât de departe dar fără sex,” acum perspectiva începea să se schimbe. Dacă Mesia locuiește în el, și este partaș de natură divină, nimic nu poate fi interzis sau nepotrivit, dacă „nunta” o cere. Iar „Tatăl” dorea acum un alt sacrificiu de la fiul său. I se cerea să facă sex cu Christina, soția băiatului lui, Jeff Bent. Oricât de divin era el, pastorul-Mesia nu putea face așa ceva.

Dar presiunile au crescut, urmate de amenințări. La început cădea jos, apăsător de o putere colosală, care aproape că îi lua respirația. Apoi a început să fie

amenințat că dacă nu face „consumarea” cu Christiana, va mânca iarbă șapte ani, ca Nebucadnețar. Îngrozit că va fi părăsit de natura divină, a acceptat. Dar cu o condiție: Christiana să vină la el în pat fără nicio intervenție omenească.

Imediat nora a început să aibă viziuni și puternice impulsuri de a deveni mireasa lui Hristos. Dorea să fie și ea o parte a nunții Mielului, și simțea în ea o forță căreia nu i se putea împotrivi. Soțul ei a fost de acord, așa că într-o seară a plecat spre casa lui Michael, unde „consumarea” a avut loc, iar pacea și liniștea au revenit în viața lui Michael Mesia, semn că divinitatea a fost satisfăcută și planul „Tatălui” realizat. A socotit că ceea ce a făcut el este un mare sacrificiu, fără de care salvarea omenirii nu era posibilă.

Ați observat nemernicia filozofiei acestor depravați? Dacă ești părtaș de natură divină, și împlinești voia lui Dumnezeu, păcatul devine neprihănire, și orice act, oricât de păcătos după definiția legii, este acceptabil. Aici se ajunge când crezi că Dumnezeu este deasupra legii, și indiferent ce ar face El, este bun, corect, legal. Câți din biserică nu cred la fel, atunci când analizează cataclismele din trecut?

Acum, este de înțeles că orice bărbat ar aprecia să se zbenguie puțin pe divanul plin cu virgine dezbrăcate; istoria lui David confirmă acest lucru. Diferența este că unii recunosc și constată că așa ceva este păcat, absolut împotriva legii lui Dumnezeu, și strigă după eliberare. „Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule!” este cea mai profundă dorință a inimii lor, recunoscând că un astfel de comportament duce la moarte.

Alții însă, așa cum este cazul aici, consideră că Dumnezeu oferă dispense și amendează legea din rațiuni superioare pe care nu le înțeleg muritorii de rând. Păcatul încetează să fie rău dacă este practicat la dorința expresă a lui Dumnezeu. „Puteam să mă împotrivesc Tatălui?” se întreba cu nevinovăție noul Mesia.

Aceasta este nebunia religiei lui Baal, practică de toți vecinii lui Israel, și deseori chiar de Israel. Serviciile divine din templele păgâne includeau deseori jertfe de acest gen, unde parul Astartei era de fapt singurul obiect al adorării. Exact acest gen de sex divin practică biserica lui Wayne Bent, și totul în numele neprihănirii, nunții Mielului și eliberării de păcat. Aceste expresii sunt permanent pe buzele acelor oameni.

Nu cred că diavolul putea inventa o mai mare ticăloșie spre a îngrozi lumea, dar mai ales pe membrii bisericii rămășiței, tocmai acum, când adevărata nuntă a Mielului se apropie vertiginos, când „Domnul, neprihănirea noastră” ar trebui să devină „singurul” subiect de pe agenda bisericii. Dar este tipic acest procedeu, conform cu toate „isprăvile” lui trecute, dar cu o doză în plus de viclenie.

Acum putem să înțelegem mai bine ce a vrut să spună scumpa noastră doamnă, atunci când insista să numească solia 1888 ca fiind „neprihănirea lui Hristos în legătură cu legea.”

Michael Travesser și compania lui ne arată ce poate face Satana cu oamenii care doresc neprihănirea lui Hristos, dar fără legătură cu legea. Dacă ar fi înțeles

despre ce a fost vorba în 1888, și cum solia urmărea să aducă mai proeminent caracterul lui Dumnezeu, nu ar fi putut fi păcăliți cu asemenea nimicuri. Dacă știau că Dumnezeu nu este deasupra legii, și că legea este doar o transcriere a caracterului Lui, nu se lăsau păcăliți de diavolul să „consume” nunta pe divanul pastorului lor.

Dar nu a avut cine să le spună despre așa ceva. Acum diavolul îi prezintă lumii pe toate canalele, și obține trei reacții sigure: Oamenii de bun simț sunt scârbiți, și nu vor să mai audă de adventiști; membrii bisericii se vor feri ca de foc de expresii precum nunta, neprihănirea lui Hristos sau ispășirea; mass-media va exacerba teama de fundamentalismul religios violent, care poate duce la un asemenea aberant mod de viață.

Rezultatul final? Mielul lui Dumnezeu este batjocorit, iar poporul Său se dovedește neputincios și complet nepregătit pentru o astfel de criză.

Nu am adus acest caz în fața voastră spre a sugera că acești oameni sunt mai păcătoși decât noi, cei care cu evlavie ocupăm băncile comunităților noastre sabbat de sabbat. Am dorit doar să subliniez influența nefastă pe care pastorii noștri o pot avea asupra turmei lor, atunci când diavolul îi face să creadă că ei sunt lideri spirituali. Principiul protestant al preoției personale, sfatul Domnului că între noi nu trebuie să existe „rabi” sau învățători, afară de El personal, a fost aproape sufocat în biserica noastră, iar oamenii contează tot mai evident pe expertiza unor oameni școliți la universitățile Babilonului.

Ca întotdeauna, aceasta a fost calea cea mai sigură către apostazie, iar poporul nostru nu a învățat lecțiile istoriei. Când ne-am dorit cu toată inima „să fim ca neamurile, ca familiile celorlalte țări,” inevitabil am ajuns „să slujim lemnului și pietrei” (Eze 20:32).

Strong City este doar începutul durerilor, deoarece isprăvile diavolului vor continua să fie tot mai spectaculoase, și mulți care au uitat „isprăvile lui trecute” îl vor considera un prieten, un ajutor pentru încheierea lucrării. Îl vor numi „Tată,” și vor striga la el după duhul lui. Iar duhul lui, deși îndeamnă la cea mai neagră și rușinoasă fărâdelege, va fi primit ca fiind Duhul lui Dumnezeu.

***